

[Poulsgaard]

med stærke forgreninger til adskillige fremmede lande, herunder Frankrig.

Nogen mere ukvalificeret til jobbet kunne derfor næppe være fundet.

I svaret bedes oplyst, hvad vedkommende – Dan Tschernia, hedder han – skal have i løn, hvordan denne løn beskattes, og hvad der må forventes at følge med stillingen i form af naturalier såsom skattefri rejser og skattefri fortæring.

I en tid, hvor det er mere nødvendigt med offentlige besparelser end nogen sinde, burde man benytte lejligheden og nedlægge en så overflødig stilling.

Besvarelse (3/9 81):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg kan oplyse, at man ved besættelsen af stillingen som dansk kultur- og presseråd i Paris, efter at der bl. a. i dagspressen har været annonceret efter ansøgere, har fulgt de almindelige ansættelsesprocedurer.

Stillingen indehaver aflønnes i overensstemmelse med den mellem staten og Dansk Journalistforbund indgåede overenskomst, og hertil kommer det sædvanlige udetillæg til dækning af meromkostningerne ved tjeneste i udlandet. Den pågældendes tjenstlige rejser sker efter de regler, som er fastsat af finansministeriet.

Jeg finder, at stillingen er af stor betydning, og at Dan Tschernia må betragtes som overordentlig velkvalificeret.

Spm. nr. 1380

Til *indenrigsministeren* (13/8 81) af:

Knud Lind (FP):

»Hvor mange af de personer, der har fast opholdssted/bopæl på Christiania, er tilmeldt det stedlige folkeregister?«

Besvarelse (20/8 81):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Københavns folkeregister oplyser, at der ifølge den seneste opgørelse i juli måned 1981 var registreret 844 personer som havende bopæl i Christiania.

Spm. nr. 1381

Til *statsministeren* (13/8 81) af:

Gert Petersen (SF):

»Hvordan vurderer statsministeren de afsnit om kernevåbenfrie zoner, der indgår i FN's handlingsprogram for nedrustning?«

Begrundelse

Statsministeren har besvaret et spørgsmål fra Ebba Strange om, hvorvidt han anser Norden for en atomfri zone i folkeretlig forstand. I svaret kom han ikke ind på FN's handlingsprogram for nedrustning, der er en del af det slutdokument, som FN's 10. generalforsamling vedtog ved consensus i 1978.

Derimod hævdede statsministeren, at der ikke i FN er opnået enighed om en entydig definition. Dette er misvisende; visse begrebsbestemmelser er tydeligt lagt til grund for handlingsprogrammets behandling af spørgsmålet.

Således hedder det i art. 33, at »etableringen af kernevåbenfrie zoner på grundlag af aftaler eller arrangementer mellem staterne i den berørte zone og den fulde overholdelse af disse aftaler eller arrangementer, således at det sikres, at zonerne i ægte forstand er frie for kernevåben, samt respekt fra kernevåbenstaternes side over for disse zoner, udgør en vigtig nedrustningsforanstaltning.«

I strid med statsministerens påstand er man altså i FN i det mindste enige om, at en atomfri zone er noget, som etableres gennem aftaler eller arrangementer (agreements or arrangements), at disse skal sikre fravær af kernevåben i ægte og utvetydig (genuine) forstand, samt at atommagterne skal tilkendegive respekt for arrangementet/aftalen.

Det forhold, at der ikke findes kernevåben i bestemte stater, er følgelig ikke tilstrækkeligt til, at disse stater kan betegnes som atomfri zoner i den forstand af begrebet, som der blev opnået enighed om i FN i 1978, bl. a. med dansk tilslutning.

Det fremgår også af art. 63, bl. a. (d) og (e), hvor der udtrykkeligt skelnes mellem det forhold, at en række stater (i Mellemøsten og Sydasi) har udtrykt vilje til at friholde deres lande for kernevåben, og selve spørgsmålet om oprettelse af kernevåbenfrie zoner i de samme områder. I FN-erklæringens forstand er dette to forskellige forhold.

Som begrebet kernevåbenfrie zoner anvendes i FN's handlingsprogram, kan de nordiske lande ikke betegnes som »atomfri zone«.